

Sag C-82/19 PPU

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

5. februar 2019

Forelæggende ret:

High Court (Irland)

Afgørelse af:

4. februar 2019

Sagsøger:

Minister for Justice and Equality

Sagsøgte:

PI

THE HIGH COURT

[udelades]

**I SAGEN VEDRØRENDE EUROPEAN ARREST WARRANT ACT 2003
(AS AMENDED) (lov om den europæiske arrestordre (med senere
ændringer))**

OG I SAGEN VEDRØRENDE PI

**OG I SAGEN VEDRØRENDE ANMODNINGEN OM PRÆJUDICIEL
FORELÆGGELSE FOR DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL
(herefter »Domstolen«) I HENHOLD TIL ARTIKEL 267 I TRAKTATEN
OM DEN EUROPÆISKE UNIONS FUNKTIONSMÅDE (herefter »TEUF«)**

MELLEM

**MINISTER FOR JUSTICE AND EQUALITY (justits- og
ligestillingsministeren)**

SAGSØGER

-OG-

PI

SAGSØGTE

[Udelades] [**Org. s.2**]

[Udelades] [nationale formalitetsspørgsmål] [udelades] **DET BESLUTTES:**

1. De i bilaget til denne afgørelse opstillede spørgsmål forelægges Den Europæiske Unions Domstol (herefter »Domstolen«) med henblik på præjudiciel afgørelse i medfør af artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
2. Bilaget til denne afgørelse med tilhørende dokumenter sendes til Domstolen uden ophold.
3. De øvrige retsforhandlinger vedrørende sagsøgtens overgivelse i nærværende sag udsættes, indtil Domstolen har truffet afgørelse om de i bilaget hertil opstillede spørgsmål, eller indtil anden afgørelse er truffet.

[Udelades] [**Org. s.3**]

[Udelades] [**Org. s.4**]

[Udelades]

Anmodning fra High Court om præjudiciel afgørelse i medfør af artikel 267 TEUF dateret den 4. februar 2019.

1. Indledning

- 1.1 High Court (ret i første instans) har besluttet at forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende den selvstændige betydning af en udstedende judiciell myndighed i artikel 6, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (herefter »rammeafgørelsen«) og spørgsmål om den fornødne uafhængighed af anklagemyndigheden i Zwickau, for at gøre High Court i stand til at træffe afgørelse om, hvorvidt sagsøgte skal overgives til Forbundsrepublikken Tyskland i medfør af en europæisk arrestordre udstedt af den offentlige anklagemyndigheds kontor i Zwickau (herefter »anklagemyndigheden«) den 15. marts 2018.
- 1.2 Det bemærkes, at i dommen i sagen Minister for Justice and Equality mod OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality mod OG (C-508/18)) anmodede Supreme Court of Ireland (øverste domstol, Irland) den 31. juli 2018 Domstolen om en præjudiciel afgørelse i medfør af artikel 267 i

traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«) vedrørende de samme problemstillinger. Domstolen forkastede ved kendelse af 20. september 2018 i sagen Minister for Justice and Equality mod OG (C-508/18) [org. s. 5] anmodningen fra Supreme Court of Ireland om anvendelse af den fremskyndede procedure i henhold til artikel 105, stk. 1. (Det bemærkes, at sagen blev forenet med sagen C-509/18, Minister for Justice and Equality mod PF). I sagen Minister for Justice and Equality mod OG bemærkede Domstolen, at sagsøgte var løsladt mod kaution, og Domstolen bemærkede i kendelsen af 20. september 2018, præmis 16:

»Endvidere er det forhold – som Supreme Court bemærkede – at sager tilsvarende den i hovedsagen omhandlede i givet fald vedrører personer, der er varetægtsfængslede, uden betydning for bedømmelsen af, om et svar i disse sager er af hastende karakter, uden at dette dog foregriber den afgørelse, der skal træffes i denne henseende, hvis en af disse tilsvarende sager måtte blive forelagt Domstolen med henblik på en præjudiciel afgørelse«

- 1.3 I modsætning til OG (og også PF) er sagsøgte i den foreliggende sag varetægtsfængslet og vil forblive varetægtsfængslet indtil afgørelsen af denne sag. Sagsøgte er ikke et emne til løsladelse mod kaution. Sagsøgtes sag blev behandlet i et retsmøde den 21. januar 2019, hvor alle øvrige problemstillinger i sagen, bortset fra spørgsmålet om hvorvidt anklagemyndigheden i Zwickau er en retsmyndighed, som har den fornødne uafhængighed af den udøvende magt, blev behandlet.
- 1.4 Til trods for den eksisterende præjudicielle forelæggelse fra Supreme Court har High Court derfor besluttet at forelægge stort set de samme spørgsmål i denne sag som i OG-sagen, da den samme stillingtagen er nødvendig for, at retten kan træffe afgørelse i sagen.
- 1.5 Henset til, at High Court ikke kan træffe endelig afgørelse i sagen, førend Domstolen har afsagt dom, og henset til, at sagsøgte forbliver varetægtsfængslet indtil denne afgørelse, har High Court besluttet at forelægge nedenstående spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol for at muliggøre en afgørelse af de identificerede spørgsmål med mindst mulig forsinkelse i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 267 TEU[F] og artikel 107 i Domstolens procesreglement. [Org. s. 6]

2. De faktiske omstændigheder

- 2.1 Forbundsrepublikken Tyskland ønsker sagsøgte overgivet på grundlag af en enkelt europæisk arrestordre. Arrestordren blev udstedt den 15. marts 2018 og påtegnet af High Court med henblik på fuldbyrdelse den **12. september 2018**. Sagsøgte blev anholdt på grundlag af arrestordren den **15. oktober 2018** og blev varetægtsfængslet. Han har været varetægtsfængslet siden

denne dato. I henhold til denne arrestordre skulle sagsøgte overgives med henblik på strafferetlig forfølgning af syv lovovertrædelser (organiseret eller væbnet røveri). Den mulige maksimumstraf for disse lovovertrædelser er op til 10 år.

- 2.2 Der blev på vegne af sagsøgte indgivet reviderede anbringender den 14. januar 2019, som omfattede følgende:

»Arrestordren er udstedt af »anklagemyndigheden i Zwickau« og er ikke udstedt af et judicielt organ som omhandlet i section 2 i European Arrest Warrant Act 2003. Den nævnte anklagemyndighed er ikke en »judiciel myndighed« som omhandlet i loven fra 2003 og rammeafgørelsen fra 2002.

Arrestordren er ikke underskrevet af en kompetent judiciel myndighed af de nævnte årsager og under omstændigheder, hvor anklagemyndigheden ikke er en kompetent judiciel myndighed som krævet efter rammeafgørelsens betingelser. Anklagemyndigheden i Zwickau er ikke en »judiciel myndighed« som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1, og arrestordren er derfor ikke en »retsafgørelse« som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 1, litra f).

Den offentlige anklager i Zwickau er ikke del af den dømmende magt, men er en embedsmand, som er underlagt den ledende offentlige anklager i Forbundsrepublikken Tyskland, som rapporterer til og er underlagt justitsministeren, og sagsøgte gør derfor i denne sammenhæng gældende, at politisk indblanding i afgørelsen om udstedelsen af arrestordren ikke kan udelukkes. [Org. s. 7]

Der var ikke behørig eller tilstrækkelig retlig overvågning ved udstedelsen af den europæiske arrestordre, og anklagemyndigheden, som udstedte arrestordren, er ikke uafhængig af den udøvende regeringsmagt i den udstedende medlemsstat.«

- 2.3 Til støtte for sit anbringende om, at anklagemyndigheden ikke er en judiciel myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1, og ikke har den fornødne uafhængighed af den udøvende magt, har sagsøgte fremlagt beviser fra [advokatens navn] (en tysk kvalificeret advokat med en doktorgrad i strafferet og en kandidatgrad i EU-ret fra University of London).
- 2.4 [Advokatens navn] havde tidligere afgivet to edsvorne erklæringer og en sagkyndig erklæring på vegne af den sagsøgte i den førnævnte sag Minister for Justice and Equality mod OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality mod OG (C-508/18)). Der var enighed om at tillade, at [advokatens navns] erklæringer kunne fremføres som bevis i den foreliggende sag.

- 2.5 I sin sagkyndige erklæring (dateret den 12.9.2016) gjorde [advokatens navn] rede for anklagemyndighedens (i Lübeck) rolle i det tyske retssystem således:

»Den offentlige anklager i Lübeck er i henhold til tysk ret ikke en del af den dømmende myndighed i Tyskland i den forstand, at den pågældende ikke har samme selvstændige og uafhængige status som en domstol.

Den offentlige anklager er en embedsmand, som er underlagt den ledende offentlige anklager, der rapporterer til og er underlagt justitsministeren, et politisk hverv (jf. GVG's § 146 og 147). Denne placering inden for et administrativt hierarki med en politisk valgt overordnet åbner mulighed for politisk indblanding i retssagen om overgivelse.

I henhold til tysk ret er den offentlige anklager ikke en judiciel myndighed med kompetence til at træffe afgørelse om frihedsberøvelse eller anholdelse af en person i Tyskland, bortset fra i sager hvor særligt tvingende omstændigheder gør sig gældende. Det er dommers prerogativ [org. s. 8] at træffe afgørelse om frihedsberøvelse eller anholdelse. Den offentlige anklager må anmode den respektive domstol eller dommer om en arrestordre i Tyskland.

Den offentlige anklager kan ikke af egen drift udstede en arrestordre i Tyskland. Imidlertid er det dennes ansvar at fuldbyrde en arrestordre udstedt af en dommer, og det er inden for den offentlige anklagers skønsmæssige beføjelser at tage stilling til, hvorvidt, hvornår og hvordan en sådan arrestordre skal fuldbyrdes.

Idet der var udstedt en national arrestordre, var det ikke påkrævet, at anklagemyndigheden skulle forelægge spørgsmålet for en domstol til godkendelse eller prøvelse i forbindelse med den europæiske arrestordre.

Ved udstedelsen af den europæiske arrestordre vedrørende vores klient var ingen tysk domstol eller dommer involveret.

På denne måde kan det meget vel siges, at ingen judiciel myndighed som omhandlet i Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne [for overgivelse] mellem medlemsstaterne var involveret.

Den europæiske arrestordre henviser til den tyske arrestordre, som var udstedt af en dommer, og erklærer at udlede sin hjemmel deraf.«

- 2.6 Bestemmelserne i GVG, som [advokatens navn] henviser til, omfatter:

»§ 146

Embedsmændene i anklagemyndigheden skal overholde de officielle instrukser fra deres overordnede.

§ 147

Tilsyns- og ledelsesretten påhviler:

- 1. Forbundsministeren for Justits og Forbrugerbeskyttelse i forhold til rigsadvokaten og statsadvokaterne.*
- 2. Delstatens kontor for retsplejen i forhold til embedsmændene i anklagemyndigheden i den omhandlede delstat; [org. s. 9]*
- 3. Den højst rangerende embedsmand ved anklagemyndighederne ved de højere regionale retter og de regionale retter i forhold til alle embedsmændene ved anklagemyndigheden i den givne domstols distrikt.*

[...]

§ 150

Anklagemyndigheden skal være uafhængig af domstolene i udøvelsen af sine officielle funktioner.

§ 151

De offentlige anklagere må ikke udføre retslige funktioner. De kan ikke overdrages ansvaret for tilsyn med dommernes arbejde.«

- 2.7 I tillæg til det ovennævnte materiale fra sagen Minister for Justice and Equality mod OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality mod OG (C-508/18)) har [advokatens navn] yderligere afgivet en revideret sagkyndig erklæring, som er udarbejdet til den foreliggende sag vedrørende PI, som er enslydende med den ovenfor citerede erklæring, men som henviser til Zwickau i stedet for Lübeck.
- 2.8 De nævnte reviderede anbringender og edsvorne erklæringer og sagkyndige erklæringer fra [advokatens navn] blev overbragt til anklagemyndigheden i Zwickau, Tyskland, af Central Authority for Ireland (den centrale myndighed i Irland), Ministeriet for Justits- og Ligestilling, **den 23. januar 2019** med anmodning om bemærkninger dertil.
- 2.9 En besvarelse dateret den **24. januar 2019** blev modtaget fra anklagemyndigheden. Besvarelsen har følgende ordlyd:

»Med henvisning til Deres brev dateret 23. januar 2019 vedlægger jeg for det første arrestordre udstedt af Amtsgericht Zwickau (byretten i Zwickau) den 12. marts 2018, sagsnr. 13 Gs 261/18, på grundlag af hvilken den

europæiske arrestordre er udstedt af anklagemyndigheden i Zwickau den 15. marts 2018. Den nationale arrestordre blev udstedt af Byretsdommer Peters som permanent stedfortræder for direktøren. Dommeren, som udstedte den nationale arrestordre, er uafhængig og er ikke underlagt instruktionsbeføjelser. Forbundsrepublikken Tysklands forfatning bestemmer i artikel 97, stk. 1, i forfatningen:

»Dommere er uafhængige og alene underlagt loven.« [Org. s. 10]

Den vedlagte nationale arrestordre indeholder yderligere oplysning om alle lovovertrædelser i detaljer med hensyn til tider, steder og modaliteter.

For så vidt angår den retsforfulgte persons anbringender om, at anklagemyndigheden i Zwickau ikke er en myndighed, som er kompetent til at udstede en europæisk arrestordre, er dette ikke korrekt. Forbundsrepublikken Tyskland har med hensyn til artikel 6 i Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (2002/584/JI) erklæret:

»De kompetente judicielle myndigheder i henhold til artikel 6 er forbundsstatens og delstaternes justitsministerier. Disse har som regel overdraget udøvelsen af de beføjelser til at udstede anmodninger (artikel 6, stk. 1), som rammeafgørelsen tillægger dem, til delstaternes statsadvokater.«

I Fristaten Sachsen gælder en kompetenceforskrift for juridisk bistand, som er offentliggjort i det saksiske statstidende (Sächsisches Gesetz- und Verordnungsblatt) 2004, s. 580. I § 5, stk. 2, anføres det i denne:

»De lokalt ansvarlige anklagemyndigheder træffer derudover afgørelse om udstedelse af anmodninger om juridisk bistand og anmodninger om levering og overgivelse af objekter, som er relateret dertil, hvis de er baseret på en europæisk arrestordre i henhold til del 8 i lov om international juridisk bistand i straffesager (IRG).«

Anklagemyndigheden i Zwickaus kompetence til at udstede anmodninger om udlevering på grundlag af Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (2002/581/JI) er derfor givet.«

- 2.10 En yderligere anmodning blev fremsendt til anklagemyndigheden i Zwickau, Tyskland, med spørgsmål om, hvorvidt anklagemyndigheden i Zwickau havde samme synspunkt som det synspunkt, anklagemyndigheden i Lübeck fremsatte i korrespondancen af 8. december 2016. Anklagemyndigheden i Zwickau besvarede henvendelsen den 31. januar 2019 som følger:

»Jeg henviser til Deres besked af 28. januar 2019 og de vedlagte dokumenter fra anklagemyndigheden i Lübeck. Med hensyn til anklagemyndighedens rolle i Forbundsrepublikken Tysklands retssystem er jeg enig med anklagemyndigheden i Lübeck. Jeg vil gerne tilføje, at den efterforskning, som anklagemyndigheden i Zwickau [org. s. 11] har foretaget i forhold til den retsforfulgte person, er blevet udført uafhængigt og uden politisk indblanding. Hverken den øverste ansvarlige for anklagemyndigheden i Dresden eller justitsministeriet i Fristaten Sachsen har udstedt instruktioner af nogen art.«

- 2.11 High Court har den 21. januar 2019 afgjort, at der ikke er noget til hinder for overgivelsen af PU ud over afklaringen af de problemstillinger, der er rejst om, hvorvidt anklagemyndigheden er en udstedende judiciel myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1, og således også European Arrest Warrant Act 2003, herunder spørgsmålet om, hvorvidt anklagemyndigheden i Zwickau har den fornødne uafhængighed af den udøvende magt. High Court kan ikke på nuværende tidspunkt afgøre dette tilbageværende spørgsmål uden svar på de heri stillede præjudicielle spørgsmål.

3. Relevante retsfor skrifter

- 3.1 Irsk ret på området findes i European Arrest Warrant 2003 (den irske lov om den europæiske arrestordre af 2003), med senere ændringer. De relevante lovbestemmelser i loven, med senere ændringer, er medtaget her.

- 3.2 Section 2(1) i European Arrest Warrant Act 2003 bestemmer bl.a. følgende:

»ved »udstedende judiciel myndighed« forstås i forbindelse med en europæisk arrestordre den judicielle myndighed i den udstedende stat, som har udstedt den pågældende europæiske arrestordre«,

»ved »judiciel myndighed« forstås den dommer, rets embedsmand eller anden person, som i henhold til den pågældende medlemsstats ret har beføjelse til at udføre opgaver, der er de samme som eller svarer til de opgaver, der udføres i henhold til section 33 af en ret i staten.«

- 3.3 Overgivelsesproceduren for en person på grundlag af en europæisk arrestordre i andre situationer end dem, hvor personen samtykker til sin overgivelse, behandles i section 16 i loven af 2003, med senere ændringer **[udelades]**.

»16(1) Såfremt en person ikke samtykker til sin overgivelse til udstedelsesstaten, kan High Court på den dato, der er fastsat i henhold til section 13 eller en anden efter dens opfattelse passende senere dato, afsige kendelse om, at personen [org. s. 12] overgives til en anden

person, som er behørigt autoriseret af udstedelsesstaten til at modtage vedkommende, forudsat at

- (a) *High Court er overbevist om, at personen, der er indbragt for den, er den person, som den europæiske arrestordre vedrører*
- (b) *den europæiske arrestordre eller en bekræftet kopi heraf er blevet påtegnet i overensstemmelse med section 13 til fuldbyrdelse af arrestordren*
- (c) *den europæiske arrestordre i givet fald anfører de forhold, der kræves i section 45 [udelades],*
- (d) *High Court ikke i henhold til section 21 A, 22, 23 eller 24 [udelades], er forpligtet til at afslå at overgive personen i henhold til denne lov, og*
- (e) *overgivelsen af personen ikke er forbudt i henhold til Part 3«.*

3.4 Tiende betragtning til Rådets rammeafgørelse 2002/584 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne anfører:

»Ordnningen med den europæiske arrestordre er baseret på en høj grad af tillid mellem medlemsstaterne. Anvendelsen af den kan kun suspenderes i tilfælde af, at en medlemsstat groft og vedvarende overtræder de principper, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, hvilket skal fastslås af Rådet i henhold til samme traktats artikel 7, stk. 1, med de følger, der er fastsat i stk. 2 i samme artikel«.

3.5 Rammeafgørelsen bestemmer bl.a. følgende: **[Org. s. 13]**

»Artikel 1

Definition af og pligten til at fuldbyrde en europæisk arrestordre

1. *Den europæiske arrestordre er en retsafgørelse truffet af en medlemsstat med det formål, at en anden medlemsstat anholder og overgiver en eftersøgt person med henblik på strafforfølgning eller fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning.*
2. *Medlemsstaterne fuldbyrder enhver europæisk arrestordre på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse og i*

overensstemmelse med bestemmelserne i denne rammeafgørelse.

3. *Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union.*

[...]

Artikel 6

Fastlæggelse af kompetente judicielle myndigheder

1. *Den udstedende judicielle myndighed er den judicielle myndighed i den udstedende medlemsstat, der i henhold til denne medlemsstats lovgivning er kompetent til at udstede en europæisk arrestordre[«].*
- 3.6 Supreme Court henviste i dommen *Minister for Justice and Equality mod McArdle; Minister for Justice and Equality mod Brunnell*, [2015] IESC 56, til definitionen af »judiciel myndighed« som citeret ovenfor og fastslog i præmis 49, at den ville:

»så vidt muligt fortolke definitionen i loven af 2003, som ændret, i lyset af rammeafgørelsens ordlyd og formål for at opnå det resultat, den forfølger«.

- 3.7 Supreme Court fandt endvidere i præmis 51 følgende:

»Der er en formodning for, at når der udstedes en europæisk arrestordre, og det anføres, at den skal udstedes af en anklagemyndighed eller en dommer i en medlemsstat, der handler som den judicielle myndighed udpeget af medlemsstaten, er han eller hun [org. s. 14] den judicielle myndighed i den i rammeafgørelsen og den lov, der gennemfører denne, omhandlede forstand. Hvis der er fastslået tungtvejende grunde i en bestemt sag, som kan lede retten til at konkludere, at den udstedende myndighed ikke er en judicial myndighed, er det en anden sag. Der er ikke fastslået sådanne grunde i denne sag. Det er klart, at en offentlig anklager, som en myndighed har udpeget som en judicial myndighed hvad angår overgivelse i henhold til europæiske arrestordre, ikke kan anses for ikke at være en person, som kan udstede en europæisk arrestordre i den i rammeafgørelsen omhandlede forstand, blot på grund af det forhold, at han eller hun er anklager i modsætning til dommer ved en ret.«

- 3.8 High Court fortolkede efterfølgende i dom afsagt den 28. juli 2015 i sagen Minister for Justice and Equality mod MV, [2015] IEHC 524, Supreme Courts afgørelse på følgende måde:

»Den uafvendelige logik i afgørelsen i sagen McArdle and Brunnell er, at retten kan have tungtvejende grunde til at konkludere, at en udstedende judiciel myndighed, som en medlemsstat har udpeget, faktisk ikke er en »judiciel myndighed« i den i loven af 2003 og i rammeafgørelsen omhandlede forstand. Supreme Court fandt stiltiende i dommen i sagen McArdle and Brunnell under henvisning til, at overgivelsesprocessen bygger på gensidig anerkendelse af retsafgørelser, under henvisning til fortolkningen af vores lovgivning i lyset af rammeafgørelsens mål og formål og ved anerkendelse af, at der kan være tungtvejende grunde til at konkludere, at en bestemt myndighed ikke er en judiciel myndighed, at »judiciel myndighed« har en selvstændig betydning i rammeafgørelsen. Spørgsmålet i denne sag er derfor, om der er tungtvejende grunde til at konkludere, at det litauiske justitsministerium i henhold til kendsgerningerne ikke er »en judiciel myndighed« i den i loven af 2003 og i rammeafgørelsen omhandlede forstand.« [Org. s. 15]

- 3.9 High Court konkluderede i den sag, at den litauiske justitsminister ikke var en »judiciel myndighed« i rammeafgørelsens forstand.

4. Bevisbedømmelse

- 4.1 Supreme Court gav i sin anmodning om præjudiciel afgørelse til Domstolen efter artikel 267 [TEUF] i sagen Minister for Justice and Equality mod OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality mod OG (C-508/18)) efter at have bedømt beviserne fra [advokatens navn] vedrørende anklagemyndigheden i Lübecks rolle, samt yderligere oplysninger fremsendt af anklagemyndigheden, sin vurdering som følger:

- »1. Supreme Court er af den opfattelse, at retten i første instans efterspurgte og indhentede de relevante yderligere oplysninger fra den udstedende judicielle myndighed i denne sag, og at afgørelsen om overgivelse må træffes på baggrund af eksperterklæringen fra [advokatens navn] og de yderligere oplysninger, som er leveret af anklagemyndigheden i Lübeck. Sådanne beviser kan være tilstrækkelige til at forrykke de irske domstoles formodning for, at anklagemyndigheden i Lübeck er en judiciel myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1, og det spørgsmål skal afgøres af de irske domstole inden overgivelsen af OG.
2. For så vidt angår spørgsmålet om uafhængighed er Supreme Court af den opfattelse, at de fremlagte beviser tyder på, at i det

tyske retssystem kan anklagemyndigheden i Lübeck være under styring eller instruktion af direktøren for anklagemyndigheden i Schleswig-Holstein (anklagemyndigheden ved den højere regionale ret i Schleswig-Holstein), som igen kan være under styring eller instruktion af justitsministeriet i Schleswig-Holstein. Enhver sådan styring skal være lovformelig og kræver, at præsidenten for parlamentet i delstaten Schleswig-Holstein informeres. Der er ikke tegn på, at en sådan styring blev udstedt i forhold til den europæiske arrestordre for overgivelsen af OG.

3. *Det er en smule vanskeligt at nå til en konklusion vedrørende anklagemyndigheden i Lübecks rolle [org. s. 16] i forhold til retsplejen i Tyskland, delvist grundet forskellen i den engelske terminologi anvendt af [advokatens navn] og den engelske oversættelse af oplysningerne afgivet af anklagemyndigheden i Lübeck. Med forbehold herfor synes det at fremstå for Supreme Court, at anklagemyndigheden i Lübecks rolle er begrænset til at iværksætte og gennemføre efterforskning og til at sikre, at sådanne efterforskninger udføres i overensstemmelse med loven, at rejse tiltale, at fuldbyrde retslige afgørelser, at gennemføre retsforfølgning af lovovertrædelser ved domstolene og at give møde i appelsager. Det synes også at fremgå, at anklagemyndigheden i Lübeck har en forpligtelse til objektivitet. Supreme Court bemærker, at anklagemyndigheden ikke udsteder nationale arrestordrer, som udstedes af en ret i Tyskland. Supreme Court bemærker også, at i henhold til GVG's § 150 og 151 er anklagemyndigheden uafhængig af domstolene og må ikke udføre retslige opgaver.»*

- 4.2 Under omstændigheder, hvor de samme sagkyndige erklæringer fra [advokatens navn] lægges til grund, og hvor de tyske myndigheders besvarelse er identisk med hensyn til alle materielle aspekter, følger High Court Supreme Courts bevisbedømmelse.

5. Begrundelsen for forelæggelse

- 5.1 High Court bør på behørig vis tage Supreme Courts begrundelse for forelæggelse i medfør af artikel 267 [TEUF] for Domstolen i sagen Minister for Justice and Equality mod OG. [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality mod OG (C-508/18)) i betragtning.

Supreme Court angav følgende som begrundelsen for forelæggelse:

- »1. Supreme Court henviser til det i anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrørende PF anførte i forhold til Domstolens domme i sagerne C-452/16 PPU, Poltorak, C-453/16 PPU, Özçelik, C-477/16 PPU, Kovalkovas og C-486/14, Kossowski,

generaladvokaternes [org. s. 17] forslag til afgørelser i disse sager og de principper, som kan udledes heraf.

2. *Supreme Court er i tvivl om, hvorvidt anklagemyndigheden i Lübeck ifølge bevismaterialet og oplysningerne deri enten opfylder kriteriet om uafhængighed eller kriteriet om deltagelse i retsplejen i den forstand, som det kræves i disse afgørelser for at kunne betragtes som judiciel myndighed.*
3. *Supreme Court bemærker i særdeleshed Domstolens udtalelser i Poltorak-sagen, hvorefter en judiciel myndighed skal være en myndighed, som er uafhængig af den udøvende magt. Dette udspringer af den veletablerede tredeling af magten mellem den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt. Supreme Court bemærker yderligere Domstolens overvejelser vedrørende domstolens uafhængighed i dommen i sagen vedrørende LM, C-216/18 PPU, i præmis 63-64. Den institutionelle struktur af anklagemyndigheden i Tyskland synes at være således, at den offentlige anklager i Lübeck ultimativt om end indirekte er institutionelt underlagt styring eller instruktion fra den udøvende magt. Supreme Court er i tvivl om, hvorvidt principperne fastlagt af Domstolen i Poltorak-dommen og de øvrige domme er overholdt af en sådan anklagemyndighed, eller om uafhængighed kan bestemmes gennem fraværet af styring eller instruktion givet i forhold til den specifikke europæiske arrestordre, som er udstedt i denne sag. Det synes at fremstå for Supreme Court, at spørgsmålet om, hvorvidt den offentlige anklager i Lübeck er eller ikke er en judiciel myndighed, må afgøres i forhold til myndighedens rolle i det tyske retssystem og ikke i forhold til sagens konkrete omstændigheder.*
4. *Til spørgsmålet om anklagemyndighedens rolle i forhold til deltagelse i retsplejen synes det at fremstå for Supreme Court, at anklagemyndigheden i Tyskland har en grundlæggende rolle i forhold til deltagelse i retsplejen, men at det er en rolle, som er adskilt fra den rolle, som domstole og dommere har. Det er uklart, hvorvidt en sådan rolle, hvis kravet om uafhængighed er overholdt, er en rolle, som opfylder de relevante kriterier om deltagelse i retsplejen eller deltagelse i forvaltningen af retsplejen, således at rollen udgør en judiciel myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens [org. s. 18] artikel 6, stk. 1. Dette er særligt tilfældet, når de underliggende principper for rammeafgørelsen om gensidig tillid og gensidig anerkendelse mellem judicielle myndigheder tages i betragtning.*
5. *Det væsentlige spørgsmål om, hvorvidt den offentlige anklager i Lübeck eller en offentlig anklager med samme karakteristika er*

eller ikke er en judiciel myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1, synes for Supreme Court at være et spørgsmål om fortolkning af EU-retten, med hensyn til hvilket svaret ikke er klart. Således har denne domstol som sidste instans besluttet at foretage denne forelæggelse.»

- 5.2 På grundlag af Supreme Courts ovenfor anførte vurdering i forhold til anklagemyndigheden i Lübeck, bemærker High Court, at der nu må være en tilsvarende bekymring for, hvorvidt anklagemyndigheden i Zwickau i forhold til bevisførelsen og oplysningerne heri også opfylder kravene om uafhængighed og forvaltning af retsplejen i den forstand, som det kræves i Domstolens retspraksis, for at kunne betragtes som judiciel myndighed.
- 5.3 High Court har taget Domstolens dom i sagen C-452/16 PPU *Poltorak*, (jf. præmis 35) i betragtning samt kravet om, at en judiciel myndighed skal være en myndighed, som er uafhængig af den udøvende magt.
- 5.4 High Court [2017] IEHC 231 fandt i sagen *Minister for Justice and Equality mod OG* [2018] IESC 43 (*Minister for Justice and Equality mod OG* (C-508/18)) som følger i forhold til anklagemyndigheden i Lübeck:

»Retten finder det godtgjort, at tysk ret indeholder bestemmelser om anklagemyndighedens uafhængighed. Det er kun under ekstraordinære omstændigheder, hvorunder der er fastlagt et system med gensidig kontrol og tilsyn, at den udøvende magt kan intervenere i en beslutning truffet af en offentlig anklager. I den foreliggende sag har der ikke været indgrib i anklagemyndighedens uafhængighed. Ydermere har sagsøgte ikke fremlagt bevis for, at der skulle være givet instrukser til anklagemyndigheden i nogen anden sag i Schleswig-Holstein vedrørende udstedelsen af europæiske arrestordrer eller i andre tilfælde. Siden den 14. oktober 2014, da loven om etablering af gennemsigtighed af politiske [org. s. 19] instrukser over for embedsmænd ansat i anklagemyndigheden trådte i kraft, ville dette være blevet ført til protokol og der kunne være blevet fremskaffet oplysninger herom, hvis der havde været sådanne tilfælde af instruktion.

Under alle omstændigheder finder retten det godtgjort, at den sagsøgte ikke har afkræftet formodningen om, at den offentlige anklager i Lübeck er en judiciel myndighed som omhandlet i rammeafgørelsen fra 2002 og loven fra 2003. Retten forkaster derfor dette anbringende.»

- 5.5 Som konsekvens af Supreme Courts afgørelse om at anmode Domstolen om en præjudiciel afgørelse i sagen *Minister for Justice and Equality mod OG* [2018] IESC 43 (*Minister for Justice and Equality mod OG* (C-508/18)) kan

High Court i denne sag ikke træffe afgørelse ud fra samme grundlag som i sagen vedrørende OG, og High Court er således i tvivl om, hvilke kriterier for uafhængighed af den udøvende magt, som en offentlig anklager skal opfylde.

- 5.[6] Ydermere er det for High Court efter Supreme Courts beslutning om at forelægge uklart, hvilke kriterier – ud over uafhængighed af den udøvende magt – den nationale ret skal anvende ved afgørelsen af, om en offentlig anklager er en judiciel myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1. Særligt er det uklart, hvorvidt »at iværksætte og gennemføre efterforskning og [...] at sikre, at sådanne efterforskninger udføres i overensstemmelse med loven, at rejse tiltale, at fuldbyrde retslige afgørelser, at gennemføre retsforfølgning af lovovertrædelser ved domstolene og at give møde i appelsager« er tilstrækkeligt forbundet med forvaltningen af retsplejen til, at en anklager, som udfører dette arbejde, kan betragtes som en judiciel myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1. De underliggende principper om gensidig tillid og gensidig anerkendelse mellem judicielle myndigheder bidrager til denne usikkerhed.
- 5.[7] Selv om Supreme Court i den præjudicielle forelæggelse i OG-sagen forekommer at være af den opfattelse, at spørgsmålet skal besvares ved at afgøre, om den offentlige anklagemyndighed i overensstemmelse med den relevante nationale retsorden, i denne sag den tyske retsorden, anses for at forvalte retsplejen [org. s. 20] eller skal deltage i forvaltningen af retsplejen i denne retsorden, er afgørelsen, på grund af kravet om en selvstændig betydning i hele Unionen, ikke indlysende.
- 5.[8] High Court har analyseret Domstolens domme i sagerne C-452/16 PPU, Poltorak, C-453/16 PPU, Ozcelik, C-477/16 PPU, Kovalkovas og C-486/14, Kossowski, samt generaladvokaternes forslag til afgørelse hertil og andre domme. De følgende principper synes at kunne udledes heraf. Begrebet »judiciel myndighed« i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1, skal fortolkes selvstændigt og ensartet i hele Unionen under hensyntagen til bestemmelsens ordlyd, til den sammenhæng, hvori bestemmelsen indgår, og til det med rammeafgørelsen forfulgte mål: Poltorak-dommen (præmis 32). Begrebet »judiciel myndighed« i artikel 6, stk. 1, begrænser sig ikke til alene at udpege dommerne eller domstolene i en medlemsstat: Poltorak-dommen (præmis 33). Det kan udstrækkes til at omfatte de myndigheder, som i henhold til den pågældende retsorden skal deltage i forvaltningen af retsplejen: Poltorak-dommen (præmis 33).
- 5.[9] High Court bemærker, at denne forskel mellem »deltagelse i forvaltningen af retsplejen« og »forvaltning af retsplejen«, hvoraf der har været en drøftelse ved High Court og Court of Appeal, kan være en særegenhed ved de engelske oversættelser af disse domme, da et stort antal af de andre sprog kun anvender formuleringen »deltagelse«, navnlig den franske og den nederlandske tekst, hvor sidstnævnte var processproget i afgørelserne.

Uanset den specifikt anvendte ordlyd bemærkes det, at mens det fortsat er klart, at en offentlig anklager skal spille en rolle i forvaltningen af retsplejen for at være en judiciel myndighed, er omfanget og arten af den rolle, som opfylder dette kriterium, mere usikkert.

- 5.[10] Det er usikkert, hvordan en national ret præcist skal afgøre, om en offentlig anklagemyndighed er en myndighed, som forvalter retsplejen, eller skal deltage i forvaltningen af retsplejen i den pågældende retsorden, således som anført i Poltorak-dommen, præmis 33, Ozcelik-dommen, præmis 34, Kovalkovas-dommen, præmis 34, og Kossowski-dommen, præmis 39. **[Org. s. 21]**

6. De præjudicielle spørgsmål

- 6.1 Det er på denne baggrund, at High Court har besluttet at forelægge følgende spørgsmål for Domstolen (som i praksis afspejler forelæggelsen fra Supreme Court of Ireland i sagen Minister for Justice and Equality mod OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality mod OG (C-508/18)):

- »1. *Skal en offentlig anklagers uafhængighed af den udøvende magt afgøres i henhold til dennes rolle i det relevante nationale retssystem? Hvis dette ikke er tilfældet, efter hvilke kriterier skal spørgsmålet om uafhængighed af den udøvende magt da afgøres efter?*
2. *Er en offentlig anklager, som i henhold til national ret er underlagt mulig styring eller instruktion enten direkte eller indirekte fra et justitsministerium, tilstrækkelig uafhængig af den udøvende magt til at kunne betragtes som en judiciel myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1?*
3. *Såfremt dette er tilfældet, skal den offentlige anklager da tillige være funktionelt uafhængig af den udøvende magt, og hvilke kriterier skal spørgsmålet om funktionel uafhængighed afgøres efter?*
4. *Hvis den offentlige anklager er uafhængig af den udøvende magt, er en offentlig anklager, som er begrænset til at iværksætte og gennemføre efterforskning, til at sikre at sådanne efterforskninger udføres objektivt og i overensstemmelse med loven, at rejse tiltale, at fuldbyrde retslige afgørelser, at gennemføre retsforfølgning af lovovertrædelser ved domstolene og at give møde i appelsager, som ikke udsteder nationale arrestordrer, og som ikke må udføre retslige opgaver, da en »judiciel myndighed« som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1?*
5. *Er anklagemyndigheden i Zwickau en judiciel myndighed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne?» **[Org. s. 22]***

7. Anmodning om anvendelse af den præjudicielle hasteprocedure

- 7.1 High Court anmoder Domstolen om at overveje at behandle denne sag i henhold til den præjudicielle hasteprocedure i artikel 107 i Domstolens procesreglement.
- 7.2 Denne forelæggelse rejser spørgsmål inden for et område, der er omfattet af tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), dvs. retligt samarbejde i straffesager (kapitel 4).
- 7.3 Sagsøgte er i øjeblikket varetægtsfængslet alene på grundlag af den europæiske arrestordre, som Forbundsrepublikken Tyskland har udstedt, og en afgørelse af de ovenfor identificerede spørgsmål er nødvendig for, at High Court kan afsige endelig dom i hans sag. High Court støtter anmodningen om anvendelse af den præjudicielle hasteprocedure på artikel 267, stk. 4, TEUF, som henviser til forpligtelsen til at »træffe afgørelse hurtigst muligt« for så vidt angår en person, der er frihedsberøvet, og som udgør genstanden for en præjudiciel forelæggelse.
- 7.4 Anvendelse af den almindelige procedure eller endog den fremskyndede procedure indebærer en væsentlig forlængelse af det tidsrum, hvori sagsøgte vil være frihedsberøvet. Henset til, at Domstolen ved afslutningen af denne præjudicielle forelæggelse kan træffe afgørelse om, at High Court skal korrespondere yderligere med Forbundsrepublikken Tyskland, kan der gå noget tid, inden sagen vedrørende den europæiske arrestordre er afsluttet. Det er derfor yderst ønskeligt, at der indrømmes adgang til hasteproceduren i denne sag. Den hurtige behandling er særligt ønskelig, da sagsøgte kun er varetægtsfængslet på grundlag af den europæiske arrestordre, der er udstedt med henblik på gennemførelsen af en straffesag, for hvilken der gælder en uskyldsformodning.
- 7.5 High Court ønsker at sikre EU-rettens ensartede anvendelse, både for så vidt angår denne sag og **fire** andre sager, hvor personerne er varetægtsfængslet i Irland alene på grundlag af europæiske arrestordrer udstedt af Forbundsrepublikken Tyskland eller Republikken Litauen, og hvor spørgsmålet er rejst, om den offentlige anklager er en udstedende judicial myndighed, som grundlag for at foreslå [**org. s. 23**], at retten ikke skal tillade overgivelsen. High Court bemærker også, at **to** andre personer er tilbageholdt, idet de afsoner nationale straffe, der snart udløber, og som derefter kunne blive varetægtsfængslet, indtil de kan overgives til Republikken Litauen, men hvis sager må udsættes, indtil der er truffet afgørelse af spørgsmålet om den offentlige anklager. Der er tillige **otte** andre personer, som er blevet anholdt på grundlag af europæiske arrestordrer fra Republikken Litauen, men som er løsladt mod kaution, indtil der er truffet afgørelse om overgivelse, og som også har påberåbt sig dette forhold. Irland har modtaget et betydeligt antal europæiske arrestordrer fra Republikken Litauen, som endnu ikke er blevet fuldbyrdet. Der er også **to** andre personer,

som er anholdt på grundlag af europæiske arrestordrer fra Forbundsrepublikken Tyskland, som er løsladt mod kaution, men hvis sager er blevet udsat, indtil der er truffet afgørelse om spørgsmålet om den offentlige anklager.

- 7.6 Der er et betydeligt antal europæiske arrestordrer, som er modtaget af Irland fra Republikken Litauen og Forbundsrepublikken Tyskland, som ikke er fuldbyrdede. Yderligere anholdelser af eftersøgte er derfor meget sandsynlige. Henset til, at Supreme Court og nu High Court har fundet det nødvendigt at forelægge Domstolen de spørgsmål, der er anført ovenfor, kan det uden videre udledes, at mange og endda måske størstedelen af de personer, der er genstand for en anmodning om overgivelse til Republikken Litauen, vil påberåbe sig det samme forhold. Når først problematikken er påberåbt, vil High Court være forpligtet til at udsætte en endelig afgørelse om overgivelse indtil resultatet af denne forelæggelse.

8. Foreslåede svar på de ovenfor identificerede spørgsmål

- 8.1 I lyset af den forskellige tilgang anlagt af High Court i OG-sagen og af Supreme Court i dens beslutning om at forelægge OG-sagen for EU-domstolen i henhold til artikel 267 [TEUF] er High Court af den opfattelse, at det ikke er muligt for High Court at give foreslåede svar til de ovenfor nævnte spørgsmål. High Court afventer respektfuldt Domstolens vejledning i forhold til disse spørgsmål.